

ทฤษฎีจิตบำบัดแบบเหตุผล-อารมณ์

ความหมาย

ทฤษฎีจิตบำบัดแบบเหตุผลอารมณ์ (Rational - Emotive Therapy - RET) ซึ่งมีหลักการการที่มีดังนี้อยู่กับค่านิยมและความเชื่อแบบดั้งเดิมที่ไม่ถูกต้องจะมีผลทำให้เกิดทุกข์ รู้สึกตนเองไร้ค่า ผู้ให้คำปรึกษาจะใช้กลวิธีดังๆ ฝึกให้ผู้รับคำปรึกษารู้จักแสดงความคิด แสดงความเป็นตนของได้อย่างเหมาะสมใช้ความคิดควบคุมอารมณ์และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง ย่างมีคุณค่า

รามเป็นมา

ผู้เป็นต้นคิดของทฤษฎี RET คือ ดร. อัลเบิร์ต เอลลิส (DR. Albert Ellis) นักจิตวิทยาคลินิกชาวอเมริกัน เป็นนักจิตวิทยาที่เชี่ยวชาญด้านการให้คำปรึกษาแก่คู่สมรสที่มีปัญหา ส่วนมากผู้รับบริการมักมีปัญหาด้านจิตใจและอารมณ์ เอลลิสเริ่มต้นอาชีพให้คำปรึกษาด้วยการใช้วิธีเคราะห์แบบฟรอร์ด แต่ไม่ได้ผลดี จึงคิดหาวิธีการใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจด้านเหตุของปัญหาและใช้สติปัญญา คิดแก้ไขด้วยเหตุผล กระบวนการให้คำปรึกษาเริ่มต้นจากการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลเพื่อสำรวจปัญหาที่ทำให้เกิดความทุกข์ใจให้พบ ชั้นแรกวิธีการแก้ไขและให้นำไปฝึกเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยตนเอง จากนั้นจึงจัดให้ผู้รับคำปรึกษารับคำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อให้มีโอกาสสัมพันธ์กับผู้อื่น และพัฒนาตนเองให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบอื่นแล้ว ทฤษฎีนี้ผู้ให้คำปรึกษามีบทบาทในการให้คำปรึกษามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวิเคราะห์ความคิด วิธีคิดและพฤติกรรมอันสืบเนื่องมาจาก

ความเชื่อผิดๆ ของผู้มารับคำปรึกษา เอลลิสเน้นปรัชญาชีวิตแบบอัตภะนิยม (Existentialism) และให้ความสำคัญกับการดำเนินชีวิตแบบสุขนิยม (Hedonism)

อันที่จริงเอลลิสพยายามชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ควรจะทรงในศักดิ์ศรีของตน ยอมรับตนเองตามความเป็นจริงโดยเลิกกังวลใจว่า ตนไม่เก่ง ไม่爽 ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ดีพอ อย่างที่คนในครอบครัวหรือในสังคมคาดหวังไว้ มนุษย์เกิดมาแล้วก็มีลักษณะ แสร้งหาความสุขให้กับตนเอง ไม่ควรเคร่งครัดกับกฎระเบียบ คำสอน ความเชื่อที่ตกทอดกันมานาน จนหมดความเหมาะสม เพราะการเวลาและสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป เอลลิสจะสอนให้ผู้มารับคำปรึกษาเพชญ์กับโลกแห่งความเป็นจริง และปรับพฤติกรรมให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบัน ไม่ยึดติดกับสิ่งที่เกิดมาในอดีตและไม่กังวลต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้มากเกินไป

แนวคิดเชิงปรัชญา

ทฤษฎีนี้มีแนวคิดเชิงปรัชญาว่า

1. มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผล รู้จักคิด แต่บางทีก็ไม่ใช้เหตุผลในการดำเนินชีวิตประจำวัน มนุษย์มักใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ซึ่งอาจก่อให้เกิดความทุกข์ มนุษย์สามารถชี้นำและกำหนดชีวิตของตนเองได้

2. ด้านเหตุของความทุกข์ สุภาพจิตไม่ดีนั้นเกิดจากความคิดอันไม่สมเหตุสมผลของตนเอง ปฏิกริยาของอารมณ์ที่มีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นด้วยก่อให้เกิดทุกข์ ยิ่งคิดมากก็ทุกข์มาก ถ้าจะนับอารมณ์ด้วยเหตุผล ก็จะเป็นการตัดวงจรอุนาหท์ ไม่ให้ความทุกข์ทับถมเข้าซ้อน ควรคิดในแง่ดีทำให้มีความสุข ความสนา喜ใจ (positive thinking) ไม่ปล่อยให้ตนเองเป็นคนเจ้าทุกข์คิดในแง่ร้าย (negative thinking)

3. การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีนี้ ภาษาพูด เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะคำพูดจะทำให้เกิดอารมณ์ ตอบสนอง การที่ผู้รับคำปรึกษาพูดกับตนเองในใจ (self talk) ข้าแล้วข้าเล่าถึงเรื่องที่เป็นทุกข์ เป็นการ หล่อเลี้ยงความทุกข์เอาไว้ บาง คนก็ค่อยดำเนินตัวเอง ไทยตัวเองในเรื่องที่เกิดขึ้นนานาน โดยไม่ยอมกำจัด ความรู้สึกที่ไม่ดีออกไป การที่คนเรารู้สึกว่าทุกข์มาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับตนเอง ถ้ารู้ทันก็จะแก้ไขได้ กันเรา มีความสามารถที่จะจัดการกับความทุกข์ได้ด้วยตัวเอง แต่กันบางคนเก็บประโยชน์ไปฟังใจเอาไว้เพื่อทำร้ายความ รู้สึกตนเอง เช่น “คนอย่างเราไม่มีดีอะไร สู้ใครก็ไม่ได้ ต้องแพ้วันซังค์” “ทำไปก็เท่านั้น ไม่มีคราวเห็นความดี ของเรารอ ก” เรามันดวงช่วยทำอะไรก็ไม่มีวันจะดี ได้”.... ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาต้องช่วยกัน วิเคราะห์ว่าประโยชน์ที่ก่อให้เกิด ทุกข์เหล่านี้มีความ เป็นมาอย่างใด จะกำจัดให้พ้นสมอง ไม่ให้มาทำลาย ตนได้อย่างไร ทฤษฎีเชื่อว่าการใช้อารมณ์ขัน จะช่วย คลายทุกข์ได้

4. วิธีการของ RET เน้นการคิดและการ ปฏิบัติตนอย่างสมเหตุสมผล แต่ก็มีได้หมายความว่า จะไม่สนใจกับอารมณ์ความรู้สึก ทุกคนยอมมีอารมณ์ อยู่ทุกขณะ แต่ต้องควบคุมอารมณ์ให้เป็นไปอย่าง เหมาะสมโดยวิธีการยึดหยุ่น พยายามหลีกเลี่ยงการ ให้อารมณ์มากเกินไปกับสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอก อารมณ์ที่รุนแรงจะก่อให้เกิดความวิตกกังวลเกินเหตุ อาการซึมเศร้า รู้สึกผิดที่จะรู้สึกชุ่มข้องเคลือดคัน ความรู้สึกด้านลบ เหล่านี้จะทำให้คนหมดพลังที่จะหา ความสุขในชีวิต

5. เหตุการณ์ในอดีต หรือปัจจุบันมิได้เป็น สาเหตุทำให้เกิดผลดีหรือผลร้าย แต่ความนึกคิดที่มี ต่อเหตุการณ์เหล่านั้นต่างหากที่จะก่อให้เกิดอารมณ์ ทั้งด้านบวกและลบ ถ้าความคิดสมเหตุสมผลก็จะมี ปฏิกริยาต่อสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม

6. มนุษย์ยอมแพ้ได้ จึงควรได้รับการ ยกย่อง มาตรฐานความดี- Lewin ยึดหยุ่นได้ อย่าดำเนิน ติดเตียนตนเองและคนอื่นจนเกินเหตุ

จุดมุ่งหมายในการให้คำปรึกษา

1. ผู้ช่วยผู้รับคำปรึกษาโดยการวิเคราะห์ หาสาเหตุแห่งทุกข์ เช่น หาประโยชน์ที่ผ้างใจและทิ้ง แหงความรู้สึกมาเป็นเวลาหนึ่ง (defeating sentences) จนบางที่ลืมว่ามีความเป็นมาอย่างไร เมื่อพบประโยชน์ ที่ทำให้เป็นทุกข์แล้วก็เปลี่ยนใหม่ให้เป็นการคิดใน แบบ

2. ผู้ให้คำปรึกษามุ่งสอนวิธีคิดอย่างสมเหตุ สมผล มองโลกในแง่ดี ตลอดจนใช้เทคนิคต่างๆ และ การให้ไปฝึกปฏิบัติหลังการให้คำปรึกษา เพื่อฝึก ทักษะในการคิด การสื่อสารกับผู้อื่น

3. ผู้เปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม พัฒนา บุคลิกภาพเน้นทุกข์ของผู้มารับคำปรึกษาเป็น แบบ องค์รวม (holistic)

กลุ่มเป้าหมาย

ทฤษฎีนี้ใช้ได้กับคนทั่วไปที่มีปัญหาสุขภาพจิต และการดำเนินชีวิตแต่จะได้ผลดีกับผู้ใหญ่ที่มีการศึกษา และสติปัญญาพอสมควร เพราะบุคคลทั้งสองกลุ่ม พอกจะเข้าใจเรื่องปรัชญาชีวิตซึ่งแฟลงอยู่ทุกขั้นตอน ของการให้คำปรึกษา และสามารถได้殃งด้วยเหตุผล กับผู้ให้คำปรึกษาซึ่งพยายามจะเปลี่ยนวิธีคิดและ เจตคติของผู้มารับคำปรึกษาเพื่อขัดทุกข์อันเกิดจาก การยัคคิ คณอ่อนแอด คณไม่ยอมรับความจริง และคณ ไม่ฉลาดอาจไม่ได้รับประโยชน์จากการใช้ทฤษฎีนี้

กระบวนการให้คำปรึกษา

รูปแบบการให้คำปรึกษา เอ. บี. ซี. (A-B-C Model)

ประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

A - (Activating Experience)

ระบบความเชื่อ B - (Belief System)

ผลเนื่องมาจากการณ์-เหตุการณ์

C - (Consequence)

การโต้แย้งด้วยเหตุผล D - (Dispute)

ผลของการให้คำปรึกษา E - (Effect)

การให้คำปรึกษาแบบเหตุผล-อารมณ์ ซึ่งถือว่า เป็นหลักโดยการใช้แบบโนเมเดล เอ.บี.ซี

1. ผู้มารับคำปรึกษา มีความทุกข์เป็นผลเนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. ผู้ให้คำปรึกษา จะถามผู้รับคำปรึกษาว่า ตนคิดว่าอะไรทำให้เกิดทุกข์ ซึ่งผู้รับคำปรึกษานักตอบว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

3. ผู้ให้คำปรึกษาจะซื้อให้เห็นว่าเหตุการณ์สถานการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นดันเหตุแห่งความทุกข์โดยตรง สิ่งที่จะทำให้เกิดทุกข์หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อที่ผู้รับคำปรึกษาในอดีต

4. ผู้ให้คำปรึกษาพยายามกระตุนชักจูงให้ผู้มารับคำปรึกษา คิดโดยแยกด้วยเหตุผล ให้ผู้รับคำปรึกษาทราบว่าความทุกข์เกิดขึ้น เพราะความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลไม่ใช่ เพราะเหตุการณ์สถานการณ์ในการแก้ไขจะต้องแก้ความเชื่อที่ผิด ไม่สมเหตุสมผล (irrational belief)

สรุปได้ว่าในการให้คำปรึกษาต้องเริ่มด้วยการวิเคราะห์ ผลอันเนื่องมาจากการเหตุการณ์/สถานการณ์ ก่อน

เทคนิคการให้คำปรึกษา

1. เริ่มด้วยการให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลก่อน เมื่อผู้มารับคำปรึกษาเกิดความชำนาญขึ้นจากการวิเคราะห์ก็จะส่งเข้ารับคำปรึกษาเป็นกลุ่ม จำนวนมากจะใช้เวลาให้คำปรึกษาราว 10 - 20 ครั้งก็จะเห็นผล

2. ผู้ให้คำปรึกษา ต้องมีความสามารถในการพูดโน้มน้าวใจคนได้ แสดงอารมณ์บ้าง ท่าทาง น้ำเสียงดังจริงใจและจริงจัง วางแผนบทบาทเป็นผู้รู้ ทำให้ผู้มารับคำปรึกษาเชื่อถือศรัทธา

3. กำหนดให้อ่านหนังสือที่ให้ข้อมูลตรงกับประเด็น ที่กำลังให้คำปรึกษาอยู่หรือให้ทำการบ้านเขียนมาส่งแล้ววิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อถูกว่าสามารถวิเคราะห์ความคิดของตนเองได้ดีหรือไม่

4. สอนให้คิดแนวใหม่ และให้กำลังในการเปลี่ยนแปลงความคิดซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยพยายามใช้กลวิธีการโน้มน้าวจิตใจให้กำลังใจ ยุงใจ ในกรณีที่ผู้รับคำปรึกษามิ่งเออาจริง ผู้ให้คำปรึกษาก็อาจคุ้ว่าเพื่อให้เกิดอารมณ์ กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ต้องใช้ศิลปะในการเลือกกลวิธีให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้มารับคำปรึกษาจะรู้สึกลดความวิตกกังวล ความรู้สึกผิด ความรู้สึกกดดัน ความเคียดแค้น บุนใจ รู้จักอภัย เลิกฝังใจอยู่กับอดีตอัน晦ขึ้น หันมาหาความหมายให้กับชีวิต โดยยอมรับความสามารถ และความนักพร่องของตนเองตามความเป็นจริง ไม่คาดหวังว่าตนเองและผู้อื่นจะต้องดีเดิมสมบูรณ์แบบไปทั้งหมด (perfectionist) พร้อมที่จะยึดหยุ่นต่อระเบียบประเพณีต่างๆ ตามความเหมาะสม

ยิ่งกว่านั้นผลที่จะได้ในระยะยาวคือ จะเปลี่ยนบุคลิกภาพเป็นคนที่ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ มองโลกในแง่ดีขึ้น ขอมอบความแตกต่างมากขึ้น ทำใจได้กับความผันแปรที่เกิดขึ้นตลอดเวลา มีความสุขสมควรแก้อัตภาพ สามารถนำตนเองได้ ตัดสินใจเลือกได้อย่างเหมาะสม ไม่เป็นบุคคลที่มีความคาดหวังในตนเองและผู้อื่นมากจนเกินไป

วชิรญา บัวศรี

បរចាំនាអ្នករោន

- Dryden, Wendy (ed.). **Key Issues for Counseling in Action.** London : Sage Publications, 1989.
- Dryden, Wendy. **Rational Emotive Counseling.** London : Sage Publications, 1990.
- Dryden, Wendy and Yankura, Joseph. **Developing Rational Emotive Behavioral Counseling.** London : Sage Publications, 1995.
- Ellis, Albert. **Hamanistic Psychotherapy.** New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Ellis, Albert. "The Practice of Rational-Emotive Therapy," in A. Ellis and J.M. Whitely (eds.), **Theoretical and Empirical Foundation of Rational Emotive Therapy.** Monterey, C.A. : Brooks and Cole. 1979.
- Ellis, Albert. "Using RET effectively : reflections and interview", in M.E. Bernard (ed.), **Using Rational – Emotive Therapy Effectively.** New York : Plenum, 1991.
- Patterson, C.H. **Theories of Counseling and Psychotherapy.** New York : 2nd ed. Harper and Row Publishers, 1973.